

slag, haaber jeg med den ærede Formands Tilbælselse at maatte omtale. Det er om Forsøgelingen af Pulsbaad, og jeg omtaler det navnlig for at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt, at det er blevet udtalt ved første Behandling, og i Betænkningen, at Ministeren kan ordne denne Sag om Forsøgelingen administrativt saaledes, at Fisserne ikke kom til at kjøre altfor lang en Vej for at faae deres Baad forseglede. Det hedder i Loven af 29de December 1857 § 22 Lit. B, C og D, at Baadene skulle synes en Maaned, før de bruges, og ved Fiskeriets Ophør skulle Fisserne møde med de brugelige Baad, og at de ubrugelige ba skulle særskæres. Det er Lovbestemmelser, der staae i ordte, de ere efter min Mening ikke hævede ved denne Lov, og jeg troer derfor ikke, at en Udtalelse i Betænkningen er tilstrækkelig til, at Ministeren efter denne kan ophæve Lovbestemmelser eller ordne Sagen paa anden Maade end i Loven af 1857 bestemt, uden at komme til Rigsdagen. Jeg skal ikke videre urgere derpaa; kan det skee, er jeg meget godt fornøjet. Jeg har haft Tvivl derom, og hele Commissionen var enig om, at der burde skee Noget i denne Retning, og derfor er det mig ogsaa om at gjøre, at det bliver klart — om end ikke ved en Lovbestemmelse eller Endring her. — hvorvidt Ministeren kan ordne denne Sag administrativt. Jeg vil anføre et Exempel paa et slikt Forhold, der mulig ogsaa kan finde Sted mange andre Steder: Paa Juur-D. maae Fisserne først over et lille Vand med deres Baad og dernæst leie Befordring 4 Mile til Herredsfogden, og da det skal skee 2 Gange om Aaret eller maaskee oftere, er det af stor Betydning for dem, at Sagen virkelig bliver ordnet paa en anden og lempeligere Maade, og det er kun mig om at gjøre at faae Bished om, at dette kan skee.

Ordføreren: Med den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, skal jeg ogsaa være enig i at opfordre den høitærede Minister til at udtale sig om, hvorvidt det er muligt ad administrativt Vej at lette Fisserne med Hensyn til Forsøgelingen af Baad og Fratagelse af Seglene for dem, der passere det laase-

Vand, hvortil der er hentydet i Udvalgets Betænkning pag. 19. Sp. 1. Yderligere maa jeg være den ærede Landstingsmand, som sidst havde Ordet, taknemmelig for, at han har givet mig Leilighed til at oprette en Forsømmelse, jeg gjorde mig skyldig i, da jeg forrige Gang havde Ordet, idet jeg af hans Ytringer seer, at det kunde misforstaaes, hvorfor vi havde lagt Vægt paa, at man først i 1857 havde gjort en Udvidelse. Meningen er naturligvis den, at naar man indtil 1857 lod disse Indskrænkninger i Danske Lov bestaae, og først da gjorde en temmelig betydelig Udvidelse, nemlig fra 1ste Juni til St. Hansdag (24de Juni) i Forsommeren, og fra St. Bartholomæi Dag (24de August) til 1ste September i Efterommeren, er der efter min Formening Grund til at være forsigtig med nu atter at gjøre en Udvidelse, indtil man har en sikker Erfaring om, hvorvidt Fiskeriet kan brydes i længere Tid uden Skade for Fiskeyngelen. Det er ogsaa yttret af Fleertallet i Commissionen, at det er muligt og endogsaa sandsynligt, at der om nogle Aar, naar man har indhentet en større Erfaring, kunde indtræde flere Væmpelser med Hensyn til Fiskeriet, men at det med Hensyn til dette Punkt anseer det for utilraadeligt nu at gjøre nogen Udvidelse, inden der er forløbet nogle Aar, og det da har vilst sig, hvilken Indflydelse dette vil kunne udøve paa Fiskeriet.

Saug: Fiskeriet i Eimfjorden har visnok igjennem en lang Aarvække været undergivet adskillige Indskrænkninger, sigtende til at frede Yngelen, og man har troet saameget mere at kunne fordrø saadanne temmelig strænge indskrænkende Bestemmelser, som Fiskeriet ansaaes for et kongeligt Regale, som altsaa tilhørte Regenten, og som naar han tillod den almindelige Mand Afbenyttelsen, denne da maatte finde sig i de Indskrænkninger, hvorunder den til Lodes ham. Af de Bestemmelser, der saaledes skulle tjene til at frede over Yngelen, anseer jeg de laasebde Bænde og Maskernes indskrænkede Størrelse for at være Hovedbetryggelsen for Yngelens Conservation, hvorimod en Udvidelse af Fissetiden paa de Steder, hvor den er tilladt, ikke har, saa forekommer det mig, saa meget at bethede, og jeg troer heller ikke, at